

til Grund for Taxationen. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har fremsat nogle Dittringer, som jeg ikke er vis paa, om jeg har opfattet rigtigt. Jeg skal derfor tillade mig at udvikle, hvorledes jeg har forstaaet dem. Han har sagt: Taxation finder endnu Sted, men Forholdet mellem Godseieren og Bonden vilde egentlig først løse sig om nogle Aar, naar Alt er gaaet sin naturlige Gang, (Tscherning: Ja!) men nu vide vi ikke, om Forordningen af 7de Juni 1806 er undergaaet væsentlige Forandringer til den Tid (Tscherning: Rigtig!); — men hvorledes kan den ærede Rigsdagsmand overse, at accurat det Samme gjælder i allerhøieste Grad om selve Prisen paa Jorden? Seer han da ikke, at det Samme gjælder i ligesaa høj Grad med Hensyn til den hele Beregning af Rente og Rentens Rente? Hvem sikrer den ærede Rigsdagsmand for, at Renten ikke efter en halv Snees Aar falder ned til $3\frac{1}{2}$ Procent, og dog ligger der til Grund for vor Beregning en Beregning af 4 Procent, ligesom det ogsaa vil være muligt, at Renten gaaer op til 5 Procent. Jeg siger altsaa, at den af den ærede Rigsdagsmand anførte Indvending rammer den hele Taxation, den hele Renteberegning, og indeholder den dybeste Wildfarelse, hvori jeg endnu har seet den ærede Rigsdagsmand gjøre sig skyldig (Tscherning: Ja, det skal vi nok nærmere klare!). Den ærede Rigsdagsmand har raadet til, at vi her skulle stemme for det meest Mulige; men han har sagt: Kunne vi ikke faae det Mere, saa kunne vi lade os nøie med noget Mindre (Tscherning: Nei, det har jeg ikke sagt!). Den ærede Rigsdagsmand har virkelig sagt det. Jeg skal fremdeles tillade mig at yttre, at jeg ikke kan tiltræde det til Grund for det af den ærede Ordfører stillede Forslag liggende Princip; men det virkelige Afslag, som ligger i dette Forslag, er imidlertid ikke saa stort, at jeg jo troer, at det dog for en Deel nærmer sig det, som jeg mener burde finde Sted i Henhold til Forordningen af 7de Juni 1806. Naar jeg tager Gjennemsnittet af det Afslag, som finder Sted efter den ærede Ordførers Forslag, da kan det ikke ansættes højere end omtrent til en Tiendedeel, og, naar jeg

accurat tager Gjennemsnittet, saa vil det være en Ottendedeel, men, naar jeg tager Hensyn til, at de yngre Fæstere ere flere i Antallet end de ældre, saa vil der omtrent være en Tiendedeel; men jeg kan ikke troe, at selve Forordningen af 7de Juni 1806 nedsætter Prisen med en Tiendedeel. Jeg maa tilraade Alle af det ærede Things Medlemmer, som ønske denne Sag fremmet, at slutte sig til Forslaget, saaledes som det oprindeligt er forelagt (Tscherning: Nei, for Himlens Skyld, gjør det ikke!). Jeg troer, at det ved Behandlingen af dette Spørgsmaal gjælder om at vise stort Maadehold. Det kan undertiden være rigtigt, at man forlanger Meget, idet man siger: kan jeg ikke faae dette Mere, saa faaer jeg i hvert Fald det Mindre; men her gjælder det om, lige over for den store Uvillie, som dette Forslag har at møde, lige over for de mange og stærke Kræfter, som ville modsætte sig det, at tilveiebringe Noget, der kan staae uomtvistet og støttende sig til et stort Medhold i Forsamlingen, og hvorpaa der ikke kan hvile noget Stuk af Uretfærdighed. Hvis man endog saa med nogle faa Stemmers Dørvægt maaskee kunde sætte noget Andet igjennem, saa troer jeg, at den Uretfærdighed og Ubillighed, som efter min Mening vilde indtræde efter de andre Forslag, vil i den offentlige Mening og paa mange Steder fordærve det hele Forslag. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) lovede, at han vilde udbringe et Hurra, naar Fleertallets Forslag til den 9de Paragraph gik igjennem, men jeg troer virkelig ikke, at der vil være Anledning for dem, som ønske denne Sags Fremme, til at istemme et saadant Hurra. Jeg idetmindste for mit Bedkommende vil, naar denne 9de Paragraph ikke gaaer igjennem, saaledes som jeg har tilladt mig at tilraade den, dybt beklage det, fordi jeg heri seer en Tilbagegang for en Sag, som ogsaa jeg ønskede fremmet.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som nys talte, sagde, at det ikke blot var Ministeriets Ret, men at det ogsaa var dets Pligt at møde og deeltage i Forhandlingerne om en Lov, saaledes at der navnlig her var en Indenrigsminister tilstede, der repræsenterede Regjeringens Anskuelse. Seri